

1. Първият се отнася до сравнимостта на квантилните разпределения, чрез които статистиката на домакинските бюджети характеризира доходните неравенства. Показват се теоретичните основания за сравнимостта и се предлага едно възможно решение на проблема чрез функцията на М. Гупта, когато кривите на Лоренц на сравняваните разпределения се пресичат.

2. Вторият проблем е свързан с измерването на неравенствата. Подчертава се, че за целта може да се използва строго S изпъкнала функция. Освен това се изтъква, че неравенството може да се измери с показателите, характеризиращи статистическото разсейване, стига сравняваните разпределения да отговарят на формулираните критерии за сравнимост. Авторът разглежда два показателя - коефициента на Джини и предложена от него нормирана дисперсия в границите от 0 до 1. Изтъква се, че вторият показател има същите свойства, както и коефициентът на Джини, но има и някои предимства. Първото е, че факторните анализи се основават на разчленяването на общата дисперсия на обясним и случаен компонент, което, приложено за анализа на доходното неравенство, дава възможност да се оцени каква част от стойността на показателя се дължи на изследвания фактор. Второто предимство е, че в сравнение със средната разлика на Джини е известно разпределението на дисперсиите, изчислени от случайни извадки, а това означава, че се разкриват възможности за прецизни изследвания.

У сесия. Изследване на бедността по данни от наблюдението на домакинските бюджети

Доклад на тема „Оценка на субективната граница на бедност по данни от наблюдението на домакинските бюджети“

представи ст. н. с. I ст. д-р Васил Цанов (ИИ на БАН). С този доклад авторът си поставя следните цели: да покаже практическите възможности на информацията от анкетните проучвания и домакинските бюджети при определяне на субективната граница на бедност; да очертае динамиката на тази линия на бедност в периода на преход към пазарна икономика; да анализира възможностите за приложение на резултатите в условията на висока инфлация. Основните акценти на доклада могат да се обобщят в следната последователност:

1. Субективният подход дава реалистична картина за мнението на населението по отношение на бедността. Индивидите разграничават, ранжират и оценяват отделните равнища на благосъстояние според своите представи, основаващи се на реално получавания доход и броя на членовете в домакинството.

2. Данните показват, че респондентите имат високи оценки за границата на бедност у нас, което означава и по-висок дял на бедните домакинства. С други думи, мненията за границите на бедност показват стойности, които за голяма част от домакинствата са по-високи отколкото фактически получаваните от тях доходи.

3. Субективният подход за оценка на бедността може сполучливо да се използва и за определянето на еквивалентни скали за домакинствата у нас. Изменението на линиите на бедност се осъществява с намаляващ темп, което отразява икономии от мащаба на потребление.

4. Динамиката на границата на бедност съответства на периодите на задълбочаване и подобряване на кризата в доходите на домакинствата.

5. Високата инфлация води до съществени изменения в представите на домакинствата за отделните равнища на